Lieta Nr.11390022316
Lietas arhīva Nr. K37-0126-16/6

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Tukumā 2016.gada 12.maijā

Tukuma rajona tiesa
tiesnese A.Kasakovska
piedaloties prokurorei A.Bušai
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu
/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas.

Tiesa

k o n s t a t ē j a

Apsūdzētais/pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), atrodoties alkohola ietekmē.

2016.gada 15.aprīlī ap pulksten 22.35 /pers. A/, nedzēstas sodāmības laikā, būdams alkohola ietekmē (alkohola saturs izelpojamā gaisā ar portatīvo izelpojamā gaisa kontroles aparātu AlcoQuant 6020 1.pārbaudē -2,61‰ un 2,63‰), bez noteiktā kārtībā iegūtām transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, vadīja /pers. B/ piederošo automašīnu /TL marka/, reģistrācijas numurs /TL numurs/, Tukuma novadā, Lestenes pagastā, pa ceļu Irlava – Mazbites, 12 km, par ko sastādīts protokols.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ pilnīgi atzina savu vainu viņam inkriminētajās darbībās, lūdza neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, tiesa pieņēma lēmumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā un apsūdzētajam ir izskaidrota pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

/pers. A/ darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas, jo apsūdzētais vadīja transportlīdzekli alkohola reibumā, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kuras noteiktā kārtībā nav iegūtas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Savukārt, atbilstoši šī panta trešajai daļai, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Ar IeM Informācijas centra izdruku no Integrētās Iekšlietu informācijas sistēmas pierādīts, ka /pers. A/ agrāk piecas reizes tiesāts. Pēdējo reizi – ar Liepājas tiesas 2015.gada 30.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem 18 dienām. Sodāmība nav dzēsta. Ir sodīts par administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, naudas sodi nav nomaksāti (lietas 23.-27.lapa).

Izdruka no Personu datu pārlūka liecina, ka /pers. A/ ir deklarētā dzīvesvieta Tukuma novadā (lietas 22.lapa).

Apsūdzētā paskaidrojumi tiesas sēdē liecina, ka viņa faktiskā dzīves vieta ir /adrese/, viņš strādā gadījuma rakstura darbus, apgādībā ir divi nepilngadīgi bērni.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījumus klasificējams kā mazāk smags noziegums, par kura izdarīšanu šī panta sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu vai naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam ir piemērojams likumā paredzētais sods-piespiedu darbs, jo viņš ir darbspējīga persona, piemērojot papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu.

Ziņas par apsūdzētā personu, attieksme pret izdarīto, ģimenes apstākļi, kā arī noziedzīgā nodarījuma apstākļi liecina, ka nav samērīgi noteikt brīvības atņemšanas sodu, tas neatbilstu Krimināllikuma 35.pantā definētajiem soda mērķiem. Nav piemērojams naudas sods, kā vieglākais no soda veidiem, turklāt lietā nav ziņu par iespēju nekavējoties samaksāt naudas sodu vai gūt paredzamus ienākumus, kas nodrošinātu naudas soda samaksu noteiktajā termiņā.

Piemērojot papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu, tiesa ņem vērā /pers. A/ konstatēto alkohola reibuma pakāpi.

Tiesa nepiemēro daļēju mantas konfiskāciju, jo transportlīdzeklis, ko vadīja apsūdzētais nepieder viņam.

Kā atbildību mīkstinošu apstākli, atbilstoši Krimināllikuma 47.panta otrajai daļai, tiesa novērtē /pers. A/ vaļsirdīgo atzīšanos izdarītajā, tā nožēlošanu.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais izmantoja Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību, veicināja procesa norisi, piesakot lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, kas liecina par viņa attieksmi pret apsūdzību.

Kā atbildību pastiprinošu apstākli, atbilstoši Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktam, tiesa atzīst, ka /pers. A/ noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Pirmstiesas procesā /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā, kas atceļams, spriedumam stājoties spēkā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 531. pantu,

Tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu un sodīt pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 250 (divi simti piecdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Drošības līdzekli, uzturēšanās noteiktā vietā, /pers. A/ atcelt, spriedumam stājoties spēkā.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/ desmit darbdienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā pieteikties soda – piespiedu darba izpildei Valsts probācijas dienesta Tukuma teritoriālajā struktūrvienībā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā, apelācijas kārtībā daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem Zemgales apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese A.Kasakovska